

3. Το Τσεκάπ της Ακοής

Αναγνώσματα: Εβραίου 4:1-7·
Ησαΐας 30:18-22

Το τσεκάπ της ακοής είναι μια ακόμη εξέταση που καλούμαστε να κάνουμε, αν θέλουμε να είμαστε βέβαιοι ότι ελέγχουμε την πνευματική μας υγεία. Βέβαια, τα αφτιά μας δεν είναι της σπουδαιότητας που είναι τα μάτια μας. Κανείς δεν λέει π.χ. «λατρεύω τα αφτιά σου». Λέμε «λατρεύω τα μάτια σου» κλπ. Η καθαρή ακοή, ωστόσο, είναι ένας σοβαρός παράγων καλής ζωής τόσο στα φυσικά πράγματα όσο και στα πνευματικά. Το να ακούς και να ακούγεσαι είναι ο καλύτερος τρόπος επικοινωνίας.

Στη Βίβλο, ο Θεός δεν θέλει μόνο να μας ακούει να του λέμε ύμνους και προσευχές αλλά θέλει να τον αφήνουμε να μας μιλάει κι εκείνος, και να τον ακούμε! Κι έχει μιλήσει με πολλούς τρόπους ο Θεός στον λόγο του. Έχει μιλήσει μέσα από μια καιόμενη βάτο στον Μωυσή (Εξ 3:1-4)· κατευθείαν με τη φωνή του (Γεν 22· Πραξ 8:26-29)· μέσα από άλλα πρόσωπα (Β΄ Σαμ 12)· μίλησε με ένα γαϊδουράκι (Αρ 22:21-30)· με οράματα (Πραξ 10:9-16· 16:9)· με όνειρα (Δαν 4)· μέσα από περιστάσεις (Πραξ 16:6-8)· μέσα από τη σύναξη της εκκλησίας του (Πραξ 15:28) κλπ. Εκείνο που πρέπει να προσέξουμε δεν είναι τόσο τα μέσα με τα οποία μίλησε ο Θεός αλλά το γεγονός ότι είναι πάντοτε έτοιμος και ανοιχτός να επικοινωνήσει με τον άνθρωπο. Όταν λέμε ότι «ο Θεός είναι ο ίδιος χτες σήμερα και στους αιώνες» δεν εννοούμε ότι μιλάει πάντα με τα ίδια μέσα ή είναι υποχρεωμένος να μιλάει με τα ίδια μέσα, αλλά ότι έχει την ίδια διάθεση να μας μιλήσει. Κι όταν ο Θεός μάς μιλάει ξέρει να διαλέγει εκείνος και το μέσον με το οποίο θα μας μιλήσει. Σήμερα, πάντως, το μέσον που έχει στη διάθεσή μας πάντοτε και στη γλώσσα μας είναι ο γραπτός του λόγος, η Αγία Γραφή.

Κι όμως, για πολλούς πιστούς ατομικά και για πολλές εκκλησίες, ο Θεός έχει πάψει πια ν' ακούγεται. Υπάρχουν σίγουρα πολλές προσευχές και πολλή υμνωδία που πηγαίνει πάνω, αλλά καμιά φωνή δεν ακούγεται. Ο Θεός, βέβαια, πάντοτε μιλάει αλλά εμείς δεν ακούμε.

1. Γιατί δεν ακούμε τη φωνή του Θεού;

Υπάρχουν κάποιοι παράγοντες που εμποδίζουν τις παλμικές κινήσεις του πνευματικού μας τύμπανου.

α) Οι διάφοροι περισπασμοί.

Όπως στην καθημερινή ζωή ενδέχεται να είμαστε τόσο απασχολημένοι με τη μια ή την άλλη δουλειά και υποχρέωση που να μην ακούμε το κινητό μας όταν χτυπάει, το ίδιο συμβαίνει πολλές φορές και με τα πράγματα του Θεού. Δεν έχουμε και χρόνο ν' αφουγκραστούμε τις ανάγκες γύρω μας, τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη σωτηρίας, τους αδελφούς στην εκκλησία που έχουν ανάγκη τη βοήθειά μας κοκ. Πολλές φορές οι πολλές διακονίες και ο διαρκής περισπασμός βουλώνουν τ' αφτιά μας και δεν μπορούμε ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού.

Εντύπωση μας κάνει το παράδειγμα του Χριστού όταν ήταν εδώ στη γη. Δεν είχε κανένα πρόγραμμα ή κανένα τάμπλετ με τις δουλειές τής κάθε μέρας. Πολλές φορές μάς αναφέρεται ότι ξέφυγε από την πορεία του για να γιατρέψει έναν τυφλό ή έναν παράλυτο που του φώναζε. Κι όμως ήταν διαρκώς συνδεδεμένος με τον Πατέρα· γιατί; γιατί έβρισκε ώρες τη νύχτα ή τη μέρα να μένει μόνος με τον Πατέρα σε προσευχή. Άλλοτε πάλι δεν ακούμε,

β) Όταν δεν μας αρέσει η φωνή του Θεού.

Ο Θεός πάντοτε έχει κάτι να μας πει. Μας μιλάει για τον εαυτό του, μας μιλάει για τα σχέδιά του, μας μιλάει και για τη ζωή μας. Κι όταν μιλάει ο Θεός, πρέπει να ακούμε. Συχνά όμως συμβαίνει να μην αισθανόμαστε άνετα όταν μας μιλάει ο Θεός ή μ' αυτά που έχει να μας πει. Πρέπει να ξέρουμε πως ο Θεός φροντίζει για τα παιδιά του, σαν μάνα, και μας προστατεύει από του να αμαρτήσουμε. Έτσι, μέσα στην αγάπη του και το έλεός του μας ελέγχει για να μας προστατέψει από παγίδες και πλάνες. Αν όμως μας αρέσει η αμαρτία, τότε η φωνή του Θεού είναι ενοχλητική για μας. Κι έτσι την αγνοούμε. Κωφεύουμε. Κι όσο αγνοούμε τη φωνή του Θεού, τόσο η καρδιά μας σκληρύνεται. Γι' αυτό η Γραφή μάς προτρέπει να μη σκληρύνουμε την καρδιά μας όταν ακούμε τη φωνή του Θεού. Η φωνή του Θεού δεν μας αρέσει όχι μόνον όταν μας ελέγχει για την αμαρτία αλλά κι όταν μας αναθέτει μια διακονία ή ένα έργο. Πολλές φορές η σάρκα, ο κόσμος και ο σατανάς δεν μας αφήνουν να εκπληρώσουμε την εντολή του Θεού. Στη Βίβλο έχουμε 3

παραδείγματα διαφορετικής αντίδρασης στην εντολή του Θεού: (1) Όταν κάνουμε το αντίθετο απ' αυτό που μας λέει, όπως π.χ. ο Ιωνάς· (2) όταν κάνουμε λειψό το έργο που μας αναθέτει ο Κύριος, και τότε είμαστε «επικατάρατοι», όπως π.χ. ο βασιλιάς Σαούλ και τέλος (3) όταν επιτελούμε το έργο του Θεού αλλά με τον δικό μας τρόπο και όχι όπως μας το παραγγέλλει ο Θεός. Παράδειγμα ο Μωυσής, που χτύπησε τον βράχο αντί να μιλήσει σ' αυτόν, με τραγικά αποτελέσματα για τον ίδιο. Τέλος, δεν ακούμε τον Θεό,

γ) *Όταν πιστεύουμε ότι τα κάνουμε όλα σωστά.*

Στην πραγματικότητα δεν μας ενδιαφέρει τι θέλει να μας πει ο Θεός. Πολλές φορές δεν προσευχόμαστε καν για την καθοδήγηση και τη συμβουλή του Κυρίου, και νομίζουμε πως ο Θεός θα μας «ξεβόλεψει» από τα δικά μας σχέδια αν τον ρωτήσουμε με προσευχή τι να κάνουμε ή για πού μας θέλει. Νομίζουμε ότι με δικά μας μέσα και τρόπους θα αντιπαλέψουμε καλύτερα και αποτελεσματικότερα την αμαρτία και τον διάβολο. Δεν εμπιστευόμαστε τον Θεό και προσπαθούμε με τις δικές μας προσπάθειες να ζήσουμε τη χριστιανική ζωή. Αποτέλεσμα είναι να αποτύχουμε. Δεν θέλουμε να ακούμε πίσω μας την οδηγία του Κυρίου. Στο Ησ 18:21 διαβάζουμε: «Όταν θα πρέπει να διαλέξετε αν θα στρίψετε δεξιά ή αριστερά, θ' ακούν τ' αφτιά σας μια φωνή από πίσω σας που θα σας λέει: “Αυτός είναι ο δρόμος· ακολουθήστε τον”». Έτσι, κλείνουμε το GPS του Θεού και χανόμαστε...

2. Πώς μπορούμε να βελτιώσουμε την πνευματική μας ακοή;

Ένα διαρκές ερώτημα σε όλο αυτό το θέμα είναι αν φταίει κάτι «παθολογικό» σ' αφτιά μας που δεν ακούμε τη φωνή του Θεού ή είναι ζήτημα διάθεσης. Ο Χριστός δεν παρέλειπε να επισφραγίζει τα λόγια του με τη φράση που ακούγεται και σαν παροιμία: *ὁ ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκουέτω*, που σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει «όποιος τ' αφτιά του τα έχει για ν' ακούει (και όχι για φιγούρα) ας ακούει». Άρα υπάρχουν δύο ενδεχόμενα: ή να μην ακούμε ή να μη θέλουμε ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού. Στην πρώτη περίπτωση, κάποιο εμπόδιο φράζει τ' αφτιά μας —όπως με τα μάτια κάποιο δοκάρι μάζ εμποδίζει να δούμε. Στη δεύτερη περίπτωση είναι θέμα διάθεσης και όχι μόνο. Άρα για ν' αποκαταστήσουμε ή να βελτιώσουμε την ακοή μας είναι ανάγκη:

α) *Να περιμένουμε ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού.*

Κάποτε παλιότερα, σε ένα διαγωνισμό τηλεγραφητών για να προσληφθεί ένας μόνο, ήταν μαζεμένοι όλοι οι υποψήφιοι σε έναν χώρο και περίμεναν να τους καλέσουν για συνέντευξη. Ξαφνικά ανοίγει η πόρτα της Επιτροπής και περιχαρής ένας υποψήφιος βγαίνει φωνάζοντας «προσλήφθηκα!». Είχε ακούσει το μπιπ-μπιπ του τηλεγράφου στην αίθουσα που έλεγε στη γλώσσα του Μαρκόνι «όποιος ακούσει το σήμα και έρθει μέσα, προσλαμβάνεται» - μπήκε στην Επιτροπή και... προσλήφθηκε. Όλοι οι άλλοι απασχολημένοι με τις κουβέντες τους και μέσα στη φασαρία δεν άκουσαν την ειδική κλήση. Πόσο είμαστε έτοιμοι κι έχουμε «στήσει αυτή» για ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού σε κάθε περίπτωση;

β) *Να σταματήσουμε κάθε άλλη δραστηριότητα.*

Πολλές φορές μέσα στη φασαρία της καθημερινότητας, ακόμα και στο έργο του Θεού, τρέχουμε εδώ κι εκεί και δεν σταματάμε ν' ακούσουμε τι θέλει από μας ο Θεός. Όταν όμως μας μιλάει ο Θεός, και αν θέλουμε να κατανοήσουμε τον λόγο του, πρέπει να σταματάμε κάθε μας δραστηριότητα, να στεκόμαστε και ν' ακούμε τον Κύριο (βλ. Ιερ 6:16· Ιεζ. 2:1-2· Δαν 10:11). Οι άνθρωποι του Θεού όταν βλέπουν τη δόξα του πέφτουν κάτω τρομαγμένοι. Καλό αυτό. Δείχνει ότι σεβόμαστε τον Κύριο. Πρέπει όμως με τη δύναμη του Πνεύματός του να σηκωθούμε και να σταθούμε στα πόδια μας, γιατί ο Θεός κάτι θέλει να μας πει. Είναι πολλοί χριστιανοί σήμερα που ζουν σε μια διαρκή έκσταση, διαρκώς περιμένουν και αναβάλλουν, αναβάλλουν και αναβάλλουν ν' ανταποκριθούν στη φωνή του Θεού. Ο Θεός θέλει κάποτε να σηκωθούμε και να δράσουμε!

γ) *Να ζητήσουμε τη δύναμη του Πνεύματος.*

Πολλές φορές νομίζουμε πως ο Θεός θέλει να μας φορτώσει με εντολές, όπως κάνει η μάνα μας, κι εμείς λέμε «ωχ, τι θέλει πάλι;» Κι είναι τότε που διαπιστώνουμε πως ο Θεός μάζ κυνηγάει από αγάπη όπως η μάνα ή η γιαγιά κυνηγάει τον πιτσιρικά να τον ταΐσει! Θέλει να μας ενδυναμώσει ο Θεός, να μας βεβαιώσει για την αγάπη του, να μας καθησυχάσει πως οι εντολές του δεν είναι βαριές. Κι εμείς τον αποφεύγουμε, αποφεύγουμε να προσευχηθούμε και να του πούμε το πρόβλημά μας, αποφεύγουμε να ανοίξουμε τον λόγο του και να δούμε την απάντησή του και τη λύση του στο πρόβλημά μας. Είν' ανάγκη το Πνεύμα του Θεού να μας ικανώσει να πούμε αμέσως «Ιδού εγώ». Μια φράση που σημαίνει πως είμαι παρών όχι μόνο με τ' αφτιά μου αλλά και με όλη μου την ύπαρξη, έτοιμος να υπακούσω στη φωνή του Κυρίου. Αν είμαστε πρόβατα του Χριστού, θα ακούμε ξεκάθαρα τη φωνή του και ο Χριστός τα γνωρίζει (Ιω 10:27).

****